

Peter čebele draži.

Oče Peterčku rekó:
 »Sinček, dobrò pomni to:
 Blizo panja se ne kaži
 In čebel nikar ne draži!«

Oče spet gredó na delo,
 Petru pa se je zazdelo,
 Da ne bo tako hudó,
 Če čebele dražil bo.

Čuje se iz panja šum:
 »Peter! króti svoj pogum:
 Če do nas boš neolikan,
 Kmali boš strašno opikan!«

Vrbovo zdaj vejo v žrelo
 Peter vtakne . . . To je vrelo!
 Roj čebel se vanj spusti,
 Pika ga . . . To peče, skli!!

Oj, hudó so ga oklale,
 Ves obraz močno razdjale;
 Kdor ga vidi, ostrmi:
 »Je to Peter, ali ni?«

Da otróka, ki ne uboga,
 Tepe šiba in nadloga,
 Peter mislit' ima čas,
 Predno splahne mu obraz.

(Po „Schutzengel-u“)